

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnék.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden bejelentésnél 30 krajczár költség díj fizetendő.

Méltányosság.

Kézdi-Vásárhely, 1888. nov. 24.

A mit mondtunk, végre is beteljesült. A napokban tárgyalás alá vett regále-megváltás körül a kormány a legtagabb engedményeket tette. Annál inkább kielégít ez, mennyivel bizonyosabb, hogy a regále összefügg a birtokosság anyagi érdekeivel és hogy a birtokosság a magyar fajnak egy jelentékeny kontingensét képezi.

A mint a regále megváltásának ügye előfordult, ez a birtokosságnak égető gondját képezte. Azon gondolkozott, hogy vajjon a megváltás által nem fognak-e rövidséget szenvedni; szem előtt tartja-e az állam a méltányosságot, hogy minden vidéken, minden helyen megkapja a tulajdonos azt, a mi jövedelmét képezte? Mert, a mint jól tudjuk, sokaknak függ a megélhetése e kérdés szerencsés megoldásától; ez képezte sokaknak biztos jövedelmét, melyből adóját, felszereléseit és az adminisztráció némely költségeit kielégíthette. De nemcsak a birtokosság, nem csak a regále-tulajdonosok várták e dolgot feszült figyelemmel, hanem a városok és községek érdekeltsége is oly általános, hogy a lehető legmélyrehatóbb közérdeknek kell tekintenünk.

A kormány teljesen kiismerte e körülményt s azon volt, hogy a tárgyalás a legkielégítőbb, a méltányosságnak legmegfelelőbb módon

eszközöltesse. Bizonyítja a kormány jóindulatu magatartását ama enuncziációja, hogy az enquete elé került megváltási munkálatok nem megvalósításra, hanem tárgyalásra tüzettek ki, mely alatt az elfogadható ellenvetések meghallgatást nyernek.

Az így nyert tájékozottság után a lehető legkedvezőbb alakban került a javaslat az országos törvényhozó testület elé. Még a bizottságban is szívesen hozzájárultak a módosításhoz a szerint, a mint az államérdekek sérelme nélkül a bizottság túlnyomó többsége szükségesnek találta.

A megváltás körüli engedmények a netovábbig mentek, úgy, hogy kénytelen volt a miniszterelnök a pártértekezleten kijelenteni, hogy nem fog beleegyezni a regále-megváltásba, ha az eddigieknél tovább menő kötelezettségek hárulnának az államra, sőt lehetlenné válik a megváltás keresztülvitele, ha további módosítások által a fináncziális alap megtámadtatik.

A regále-megváltás kérdése a lehető legjobb időben nyert elintéztést. Számítani lehet arra, hogy a szeszdó-törvény természet szerű követelményei rövidülést fognak okozni a regálejogok birtokosaira nézve, minél fogva a regále-megváltás az áramelkedés szerint az állam részére sokkal jutányosabban lenne eszközölhető, mint most. Azonban a kormány ezen száraz fináncziális alaphól nem indul ki, hanem a legfigyelmesebb módosítások ntán

a megváltást úgy eszközli, a mint azt a méltányosság szerint kívánni lehet.

Az eddigi tárgyalások alapján, az enquete, a 21-es bizottság s az országos törvényhozó testület előtt történt módosítások után meggyőződhetik minden regále-tulajdonos, minden érdekelt arról, hogy az államnak legfőbb törekvése az, miszerint a jogosult kívánalmak kielégítést nyerjenek. Kívánsatuk ugyan még mindig némi áldozat az egyesek részéről, de érvényesíteni kell az államiszerpontokat is; másképp a nagy terhekkel küzdő államnak kárával végződhetné a dolog, annál is inkább, mert amugy is alig remélhető, hogy az első években a megváltásra az aerarium lényeges ráfizetéseket ne tegyen. Azért a dolgok állapotával való megelégedés egészen helyes, mivel a jelenlegi kedvező feltételek mellett évek múlva alig lett volna lehetséges a megváltás, minthogy a már érintett szeszdó-törvény és szabad forgalom lényegesen meg fogják huzni a regále-jövedelmeket.

Íme tehát, a mint reménykedtünk, úgy történt. A kormány minden tekintetben méltányosságot tanusított. A regále-megváltásnál az érdekeket a körülményeknek megfelelően ki tudta egyenlíteni.

Országgyűlés.

A képviselőház hétfői ülésében folytatta a regále-javaslatok általános tárgyalását. Péchy Tamás elnök az ülés elején meghatott,

A „Szekelyföld“ tárczája.

Milyen legyen társadalmi összefogételünk, hogy mind a lélekre, mind jóllétünk emelésére jótékony hatással legyen?

(Felolvastott a kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület nov. 10-ki illérestélyén.)

(Vége.)

Második kellék az, hogy a társalgás, időtöltés legyen nemes, bizalmas és tanulságos.

A társas összefogetelek jelentékeny hatással vannak erkölcsi egyéniségünk kiformálására, az annyira szükséges társadalmi rutin elsajátítására. A ki visszavonultan él s nem fordul meg a társadalmi körökben, mind eljárásaira, mind lelkére nézve folszeg; hiányzik nála az emberismeret, a minden szöpre és nemesre buzdító barátságos jóindulat. A társas összefogeteleknek fontos célja lévén, mulhatatlanul szükséges, hogy a társalgás menetét úgy irányítsuk, hogy abban a hasznos a kellemessel párosulva legyen. Válasszunk tehát beszélgetésünk tárgyaló oly themát, melyhez mindenki hozzászólhat; a vita folyamán legyünk ki-méletesek s ne igyekezzünk a gyengébbet csipős élczcel hallgatásra bírni. A kinek nézete a többség véleményével nem talál, ne igyekezzék azt tovább is erőszakolni; s ha győzelemre nem juthat, harag és boszu nélkül retiráljon vissza; hisz azért meggyőződését úgy is mindenkor megtarthatja.

Jöllehet ismereteinket szakkönyvekből s más

tanulmányok után gyarapíthatjuk, szélesbíthetjük, de az emberekkel való bánásmódot, az egyéni szokásokat, hajlamot és természetet csak társalgás útján tanulmányozhatjuk és ismerhetjük fel.

Bármily széles ismeretkörű ember legyen is valaki, eljárásában ferdeséget, magatartásában hiányt fedezhetünk fel, ha általános műveltségének a társadalmi összefogetelekben némi technikai külsőket, mit más néven finomságnak, társadalmi rugakonyyságnak, előzékenységnek neveznek, nem szerezt. Ez ismeretek egyedüli iskolája a társadalmi kör. Itt ösztönszerűleg, minden kényszer nélkül, a látottak- és hallottakból sok hasznost és szépet tanulhatunk, melyeket anyagi jóllétünk emelésére és lelkünk épülésére mindenkor jó eredménnyel feldolgozhatunk. A multság tárgysorozatát ki egészíthetjük társasjátékok is, melyeknek azonban menteknek kell lenni minden nyereszkesedési vágytól. A hazard játékok társas összefogeteleknek egyáltalán törlendők, mert, habár némi szórakozást nyújt, az összefogult barátok valamelyikének mindig kellemetlenséget okoz, sokszor haragot és családi botrányt idéz elő. Szellemi szegénységgel küzd az oly társaság, mely pár órai időt kellemes eszmecserre közepette eltölteni nem képes. A társas összefogetelekben vita tárgya legyen leginkább munkakörünkben való s terjedjen ki eljárásaink különböző ágaira. A vitákban felmerült eszmékből sok oly momentumot ragadhatunk ki, mely mind lelkünk, mind anyagi jóllétünk emelőleg hat.

Harmadik kívánni való, hogy eszmecseréink

legyenek zártkörűek. Sokszor megtörténik, hogy bár a magunk dolgait vitathatjuk, de az erkölcsi tanúságot a közéletből vett példával illusztráljuk, s ha távol állt is tőlünk minden sértési szándék, mindazonáltal ha oly egyének beszéljük el azt künn a társadalomban, ki könnyen czélzást lát benne, megtoldva tovább adja s elhintjük vele a viszály és kellemetlenség magvát.

Megtörténik gyakran, hogy összefogetelek alkalmával egy találó élczcel érzékenyebben sújtja egyik a más, mint kellene, de mielőtt utóhatását meggondolta volna, már ki is mondta, s ilyenkor gyakran a dolgot nem elenyészeltetni, hanem a fokozódó öröm közepette az illetőt még jobban sújtani szoktuk, mi által határozott ellenszenvet élesztünk. Vigyáznunk kell arra is, hogy akár a háziakban, akár a vendégekben észlelünk némi fogytakozást, hiányt, soha el ne itéljük, s különösen ne hurczoljuk meg a külvilágban, hol kapva kapnak az alkalmon és az illetőt rövid idő alatt nem a baráti kör, hanem a társadalom bírálgatásának dobtuk ki. Legyünk elnézők egymás iránt, s ha nem használhatunk, legalább ne ártsunk soha egymásnak. Hányszor nem történik meg, hogy az együttlét örömei közepette bortól és barátságtól lelkesülten kissé talán többet engedünk meg magunknak, mint a mennyi szabad, de távol van tőlünk minden rossz szándék, czélzatos sértés! Ha ilyenkor a társas összefogétel tagjai nem elég bizalmasak, az állapotot tekintetbe nem veszik, sőt sérelmeikért orvoslást keresnek: a legnagyobb botrányt és elkeseredést idézhetik elő. Társas

meleg szavakban emlékezett meg Bánffy Béla gr. elhunyról.

Tisza Kálmán miniszterelnök mint pénzügy-miniszter beterjeszti a jövő év első negyedében viselendő közterhekről és fizetendő állami kiadásokról, továbbá a közüti tárgyalására kiküldött bizottság által rendkívüli katonai övintézkedések költségeire megszavazott 47.300.000 forint hitel Magyarországra eső részének fedezéséről szóló törvényjavaslatot.

Következett az általános vita az italmérési két javaslat fölött.

Unger Alajos hosszabb beszéd kíséretében, melyben az ismert kifogásokat támasztja az előterjesztések ellen, határozati javaslatot nyújt be, mely szerint 6 és tizenegy elvtárs a szövegen levő javaslatokat a részletes tárgyalás alapjául nem fogadják el.

Vadnay Károly a javaslatok mellett szólalt fel s tartalmas beszédét a ház gyakori helyeslésekkel kísérte. A regále-váltás munkáját — úgy mond többek közt — nehezebb megcsinálni jól és elég gyorsan, mint egy elhangzó beszédben összefüggő dolgokat állítani. Nem azt tartja a főszükségnek, hogy az állam mentől nagyobb nyereséget kapjon, hanem azt, hogy az állam semmi esetre se veszítsen akkor, midőn a deficit megszüntetéséről van szó. Az igazság azt kívánja, hogy méltányos kárterítés adassék; a közérdek pedig azt követeli, hogy a művelet ne szaporítsa, hanem csökkentse az állam terheit.

Hojtsy Pál beszélt Vadnay után. A regále megváltása szintén kívánatos volt, de nem ilyen formában, a melynek egyéb célja nincs, mint az állam üres kasszáinak a megtöltése. A legutóbbi javaslatok általában erősen szocializtikus irányúak; hasonlóak ahhoz a monopoliumhoz, a mit a fémbányászattal, a sóbányákkal, a szesztermeléssel, a dohánytermeléssel az állam üz. Ennek pedig visszas követelménye az lehet, hogy föl fogják emelni fejüket azok, a kik a földfelosztásról álmodoznak. S ennyi szocializmus már nem egy csepp olajat önt a társadalomba, hanem egész tömegét a petróleumnak. A javaslatokat nem fogadják el.

A keddi ülésen Neumann Armin, Bereczk város képviselője, volt az első szónok. Neumann külföldi példákat sorol fel annak bizonyítására, hogy másutt az italmérési jog megváltása olcsóbban vagy éppen ingyen történt. Határozottan ellenzi azt, hogy a városok a megváltás alól kivétesse; szerinte államot teremtené ez az állam-ban. Az italmérési regále fejlődése iránt ügyesen csoportosított számadatokkal támogatott kéréseket fejezett ki. Hivatkozott e tekintetben a regále-bőlök ismeretes kérvényére is. Felszólítja a városokat, hogy rendeljék alá érdekeiket az állami érdekeknek. Külföldi példákra való hivatkozással bizonyítja, hogy külföldön nem 500, mint most a tárgyalás alatt levő javaslat tervezi, hanem sokkal kevesebb lakosra esik egy kocsmá. Az adó-

alap másutt is szolgált a regále-megváltás alapjául. A monopolium kérdésében példákra hivatkozva bizonyítja, hogy a monopolium legveszedelmesebb része nem az, a melyet az állam, hanem az, a melyet az egyesek gyakorolnak.

Neumann után felszóltak még: Holló Lajos, Körösy Sándor, Grecsák Károly, Tisza Kálmán.

A szerdai ülésen tovább folytatott a regále-ügyi javaslat általános tárgyalása.

Meltz csekély hallgatóság előtt fejté ki érveit, melyek folytán a tárgyalás alatti javaslatot nem fogadják el.

Hertelendy Béla az ellenzéki szónokokkal polemizáló beszédében a hangoztatott községi megváltás ellen szól, de a megváltásnál — s ezt főképp a községek tekintetében mondja — egyenlő mértéket kíván alkalmazni.

Kaas Ivor báró a fővárosi kérvény alapján helyezkedik s a törvényjavaslatot nem fogadja el a részletes tárgyalás alapjául.

Darányi Ignác előadó hatásos és élénk replikában czafolta Kaasnak a fővárosra vonatkozó érvelését.

Perlaky Elek a javaslat mellett emelt szót s annak főképp közgazdasági jelentőségét fejtegette, kiemelve, hogy a javaslat hivatva van az ország gazdasági életében új korszakot alkotni, ha a regáletulajdonosok gazdák jól felhasználják a kárpótlási eszközöket.

Madarász Imre után, ki a javaslat ellen nyilatkozott, Busbach Péter szól. Hévvél és hatásosan felelt Kaasnak. Kifejtette abbéli meggyőződését, hogy a főváros megbirja a terhet, mely e javaslatból reá hárul, s e tekintetben utal ama roppant fejlődésre, melyet az utolsó 20 év alatt tett.

A főrendiház folyó hó 21-én szintén ülést tartott, melyen Vay Miklós báró koronaőr elnök. Az ősz elnök ép oly megalatott hangon emlékezett meg arról a gyászról, mely királynénkat atyja halálával érte, mint a minő lelkesedéssel szólott arról, hogy a főrendek utólagos jóváhagyásának reményében a főrendek szerencsekívánatait tolmácsolta névnapja alkalmából királynénkat előtt. A főrendek a konverzióról szóló törvényjavaslatot úgy általánosságban mint részleteiben elfogadták.

SZEMLE.

Oroszország és a bolgár kérdés. Pétervárról sürgönyzik a „N. Fr. Pr.”-nek: Mérvadó helyről ismét jeleztek a bolgár emigránsoknak, hogy Oroszország ezentúl az újját sem mozditja meg Bulgáriáért. A császár nem akar többé semmit sem tudni erről az országról. Ezzel megegyezik a „Vjedomosztí” jelentése, a mely szerint az orosz diplomácia Vilmos császár bécsi látogatása óta lemondott arról a reményről,

hogy a bolgár kérdésben német közbenjárásra számíthasson és Bulgáriát Oroszországra nézve elveszteknek tekinti. A legtöbb diplomata már kibékült a bolgár kérdésben szenvedett kudarccsal. Még csak kevesen bíznak a jövőben.

A nemzetközi helyzetet ma már Berlinben is valamivel nyugodtabban fogják föl s szinte az a látszata van az egész dolognak, hogy az utóbbi napok remítgetéseinek csupán az a már éppen nem szökötlan célja volt, hogy úgy Németországban, mint nálunk fogékonyabbá tegyék a parlamenteket az esetleges hadügyi előterjesztések föltétlen megszavazásának szükségére iránt. A német birodalmi tanács elé terjesztett hadügyi budget egyébiránt, mint Berlinből jelentik, teljesen megfelel a minden évi eljárás módozatnak, mely szerint a rendkívüli szükséglet kölcsön útján fedezendő. A hadügyi költségvetés rendes és rendkívüli szükséglete összesen 9 millió márkával nagyobb a tavalyinál. Ezzel tehát még nincsenek megerősítve a tetemes új hitelkérésről szólott hírek.

Békés hangok. Vilmos császár trónbeszédében kijelentette, hogy az összes külhatalmakkal jó viszonyban áll. Keresztényi hitével és császári kötelességével ellenkezik, — úgy mond — hogy Németországra egy háború szenvedéseit zúdítsa, még ha e háború győzelmes lehetne is. Az uralkodónál tett látogatásai megegyezést eredményeztek a béke biztosítása érdekében és remélhető, hogy a béke fenn is fog tartatni.

A háromszéki vasút.

A mit oly régen várunk: a háromszéki vasút, közeledik a megvalósuláshoz. Mint ugyanis a közlekedési miniszter egy leiratában értesíti a megye közönségét, kész hozzájárulni állami segéllyel is ama terv kiviteléhez, melyet a megye közönsége annak idején felterjesztett a közl. minisztériumhoz. A szerződés tehát gr. Nemes János s a, az építendő vasut engedélyezésével, létre fog jöni, s e szerint az ügy azon stadiumban van, hogy nemsokára kezdetét veendi az építés.

A közl. és közlekedésügyi miniszter leirata így hangzik:

A vármegye alispánjának folyó év június hó 20-án 6820. sz. a. kelt felterjesztésére a csatolmányok visszazárása mellett mindenekelőtt értesitem a vármegye közönségét, hogy ezen a vármegye közgazdasági ügyeit fejleszteni hivatott törekvést örömmel üdvözlöm s a magam részéről is hajlandó vagyok előmozdítani azt, hogy a vármegye vidékei a már fennálló vasuti hálózattal kapcsolatba hozassanak.

Ehhez képest a vármegye törvényhatósági bizottságának a Zernyestől Brassón és S.-Szentgyörgyön át Kézdi-Vásárhelyig tervezett helyi érdekű vasutvonal létesítése tárgyában hozott határozatát oly megjegyzéssel veszem tudomásul, hogy a vasutvonal mikénti vezetése tekintetében csak akkor fognék végleges határozatot hozhatni, ha az arra vonatkozó műszaki műveletek elem terjesztetvén, azok alapján a célszerű vonalvezetést illetőleg beható tanulmányok eszközölhetők lesznek; már most kijelentvén, hogy helyeslem a vármegye közönségének azon álláspontját, hogy minél népesebb vidékek és községek érintessenek a tervezett vasuti vonalak által.

A mi az említett határozatban kilátásba vett állami hozzájárulásokat illeti, ezekre vonatkozólag kijelentem, hogy a postaszállítás szempontjából csak is a brassó—sepsiszentgyörgy—kézdivásárhelyi mintegy 74 klm. hosszú vonalszakasz bir jelentőséggel.

Ezen utóbbi vonalrész kiépítésének segélyezése céljából hajlandó volnék megfelelő névértékű törzsrészesvények átengedése és a postának a tervezett helyi érdekű vasut engedélyének egész tartama alatt ingyen leendő szállítása fejében az 1888. évi IV. törv.-czikk 4. §-a alapján 50 éven át fizetendő 12 ezer

összejöveleink főkélléke tehát az is, hogy minden cselekedeteink az állapotok tekintetbevételével valódi értékükre redukáltassanak és a társaság egyik tagját se adjuk ki tévedéséért a kívülvilág bírálatának és boszujának.

A negyedik kellék, hogy a társaság tagjai a vendégzeretet által áthatva fogadtassanak ugyan, de úgy az ellátás, mint más ceremóniák anyagi erőnkhoz mérték, egyszerűek legyenek.

Az emberek különböző természetüknél fogva nem mindnyájan sympathizálnak egymással, s gyakran megtörténik, hogy összejöveleink alkalmával oly egyén is van jelen, ki feszélyezi a szabad társalgást, vagy kizárólag egyiknek ellen-szenvése. A házigazda feladata, ha mindeniket jó barátjaként tekinti, kibékíteni, vagy ha az ellen-szenve oka elháríthatatlan, a társalgást oly térre vezetni, hol a közéletből merített általános tételhez mindenki hozzászólhat. A vendégzeretet mindig talál utat és módot arra, hogy a társaság kellemes szórakozást találjon s minden feszélyezéstől ment legyen.

A társas összejövetel ősi szokás szerint mindig egy kis lakomával jár. A szegénység, a körülmények gyakran lehetlenné teszik, hogy e kellemes terhet örömmel viseljük. De miután ez annyi befolyással van életünk rögös pályájára, semmi szín alatt ki nem kerülhetjük, s több kárt mint hasznót hoz reánk elmaradása. Bármily nyomasztó körülmények között is azon stádiumba nem jut-hatunk, hogy a szellemi életet magunktól megvonni kénytelenítettünk, mert él nélkül nincs élet. Az utját kell csak eltálálnunk annak, hogy mikor és hogyan mulassunk. A szokás természeté-

válík és így a gyakori mulatságnak sincs helye, mert akkor a kötelességeink hivataljesítésére szánt időt is sokszor arra kell szentelnünk, hiányok és fogyatkozások állnak be munkánkban, megrom-gálhatják egészségünket, zavart idézhetnek elő anyagi jólétünkben. Óvatosságnak kell lennünk tehát az örömeinkben is, nehogy munkakedvünket megrontsa és henyéséget idézzon elő. Ha ily megtontolással olykor-olykor családi körünkben társas összejövetelt rendezünk, ne hódoljunk azon rossz szokásnak, hogy annyi és oly sokféle eledelt készítettünk, hogy azoknak szeret-számát se tudjuk. Legyen étlapunk egyszerű és tápláló eledel-ekből összeállítva, mely ne a kiállítás fényességével, hanem jóságával nyerje meg tetszésünket. Engedjük szabad folyást poharazásuközben jó kívánatainknak, mert ezek egyfelől örömet, másfelől tanulságot és bátorságot szereznek.

Ha társas összejöveleinket ily irányeszmék vezérlik, biztosak lehetünk benne, hogy jó hatásuk mind társadalmi állásunkra, mind lelkünk épülésére, mind anyagi helyzetünkre soha el nem marad.

Csekély fáradságon gazdagon volna jutalmazva, ha a tisztelt társaság előtt a társas összejövetel célját csak némileg is megvilágíthattam volna és elhíthettem volna amaz eszmének magvát, hogy testvéries életünket a barátságunk eme jelenyével olykor-olykor pecsételjük meg s juttassuk diadalra a testvéri szeretet, tisztességes megélhetés eme jelmondatát: Becsülettel töltsed, mérsékelve költsed éléskamarád. Nagyot ne ebédelj, hogy este jöttével legyen vacsorád. Szeretve, élvezve, otthon légy eszeddel. A mit hat nap gyűjtél, egy nsp ne temesd el.

forint évjáradékot engedélyezni, magától értve, hogy ezen összegnek csak azon része vehető Háromszékvármegye által mint hozzájárulás számításba, a mely abból az említett vasutnak a vármegye területén építendő vonalszakaszára a kilométerhossz arányában esik.

Hajlandó volnék továbbá — fenntartva a m. kir. pénzügyminiszter ur hozzájárulását, és ugyancsak megfelelő összegű törzsrésztvények ellenében — az 1888. évi IV. t.-cz. 7. §-a alapján a törvényhozás által 100,000 forintot 10 éven át fizetendő 10,000 frtos évi részletekben engedélyezni.

Végül megjegyzem, hogy a helyi érdekű vasutnak a közmunka-alap terhére évi 5500 frttal, a 2%-os törvényhatósági pótdából pedig évi 7000 frttal való segélyezése ellen sem tennék elvileg kifogást, illetve hajlandó volnék a belügyminiszter ur hozzájárulását az utóbb említett segélyezési módra nézve is kieszaközlni.

Felhivom ezek után a vármegye közönségét, hogy a mennyiben a kérdéses vasut-vállalatot a fent kitüntetett s a vármegye törvényhatósági bizottsága által kért hozzájárulásokkal körülbelül egyenértékű állami segélyezés mellett létesíthetőnek véli, gróf Nemes Jánost hívja fel, hogy a vonatkozó terveket a további intézkedések elrendelése érdekében mielőbb terjessze elé.

B u d a p e s t, 1888. nov. 18.

Baross s. k.

V i d é k.

Gyergyé-Ditró, 1888. nov. 13.

Tekintetes szerkesztő ur!

Nem tudom, jó helyett járok-e vagy nem, de ha a tek. szerkesztő ur megengedi, bátorodom az itteni társadalmi életből meríteni néhány apróság-gal bekopogtatni már csak azért is, mivel a t. olvasó közönség, ismerve feszült viszonyainkat, könnyen azon tévhiedelemben ringathatja magát, hogy mi társadalmilag megszűntünk létezni. Nagyon csalódik a művelt publikum e hiedelmében, mert nálunk bizony a társadalmi élet most is fennáll úgy, mint az a községi életben meg szokott lenni. Ennek elő példája az a támogatás, melyben a műkedvelők közreműködésével itt szereplő Kovács Jenő színtársulata részesei.

No de ha csak ez volna!... De ott van még a létesítendő „Korcsolya-egylet” megnyitása, melyre — Istennek hála — korán megfagyott a jég, továbbá ott vannak a napirenden levő társas-estélyek, összejövetelek, no meg az u. n. fonó- és tollufosztó kalákák, melyeket a városiak nem is ismernek. Pedig ezek a legkedélyesebb időtöltések. Ott vannak még a falu ügyei, bajai stb.

Ezek mind olyasmik, tek. szerkesztő ur, melyek bőséges anyagot nyújtnak az időtöltésre, a nélkül, hogy kívánnók a városi élet zaját. De azért a mi községünk mégsem a nyugodt községi élet szintere. A mi községünk azon zajos községek közé sorolandó, hol minden közügy, közérdek, magánérdek, elv, vagy nézet először a falu minden polgárának nyelvén fordul meg. Közbeszéd tárgyat szokta képezni egy pár hétig, míg megérlelődik jól, s ha a közvélemény elfogadja: jó, szerencsés volt az indítványozó. Különbön kész a forradalom, mely hol a felszegenben, hol az alszegenben, de leginkább a középszerben szokott kiütni. Ilyenkor aztán természetes, hogy szerencsétlen az indítványozó; miatta foly az elvi haroz tusája. S hogy aztán néha egyik vagy másik hajába bele találunk kapni, az csak közönséges dresszírozás, mi a fővárosban mindennapos dolog. Az csak az elvek és nézetek kiegyenlítése és az egymáshoz való szoktatás, bővebb megismerése egyik vagy másik emberiségének. De még egy más jó czélja is van: egyik vagy másik fékevesztett és atyafit sakkbá szoritjuk s nem leend alkalma átépíteni a határt, hogy ott törjön, rontson, zuzzon. Ez tehát nem egyéb, mint erős hadi álláspont elfoglalása, a mi a harozias székely népnek vele született baja. Hanem azért mi társadalmilag nem haltunk meg.

S ha valaki kételkednék benne, álljon itt a lefolyt fillérestély, mely akármelyik bál helyett be-
illett volna.

Az estélyt Tiltscher Jenő kezdette meg búvászai játékaival. Hatalmas tapokra és nevetésre készítette több ízben a publikumot élvezetes előadásával és érdekesítő mutatóványaival.

A második kedves szórakoztató volt Szathmáry Mariska, ki egy fiatal menyecske tünődéseit adta elő férjének hűtlenségén. Tapshivár és virágcsokor volt a fiatal, alig 15 éves tehetséges leány megérdemelt jutalma.

E szép monolog után görögützfényben ragyogtak Szathmáry János szépen sikerült hóféherkéi.

Erre aztán kikerült a Duduj Tóna vonója alól egy jó biczegős csárdás, mire a fiatal férfi-generáció részéről önkéntelenül mozogni kezdtek a hóri-horgas lábak s nemsokára tánczra perdültek, s tánczoltak még a tyukszemek is úgy, mintha dróton rángatták volna valamelyik bábszínházban.

Szóval a fillérestély szépen sikerült, mit bizonyít az is, hogy a 20 kros belépti díj mellett 25—30 frtra megy a jövedelem. Önként értendő dolog, hogy a vidék is, u. n. Gyergyó-Szentmiklós, Toplicza, Borszék s különösen Szárhegy derék ifjúsága szép számban volt képviselve, a mi elég bizonyosságra fennálló társadalmi életünknek.

A viszontlátásra ajánlom magamat.

Primpilus.

Külömfélék.

— A hivatalos lapból. Háromszékvármegye ama határozata, mely szerint a m. kir. belügyminiszter rendelete folytán rendezett tanács városból nagyközséggé alakult Bereczk város közigazgatásilag a kézdii járásba osztatott be, — a f. évi nov. hó 6-ik napján 68,473. sz. alatt kelt belügyminiszteri rendelettel jóváhagyatott.

— Még egy pár nap s Kézdii-Vásárhely városa ismét képviselőválasztás színhelyévé lesz. Az utczákon mindenfelé nagy plakátok éltetik azon férfiu nevét, ki jövőre a kézdii választókerületet képviselni fogja, mert hogy a falragaszok ezuttal a tiszta közvéleményt képviselik, arról kétségünk sem lehet; annyival inkább nem, mivel az ellenzék lemondván a reményről, még ez óráig ellenjelöltet nem állított. A szabadelvű-párt tehát ezuttal is diadalmasan fog az alkotmányos küzdelmekből kikerülni. — Lázár Mihály is, ki mint a „vén csataló” füleit hegyezi, ha a harozai riadót hallja, kiszállt a csatasíkra. Hajh, de nincs hadsereg, nincs ki meghallgassa azokat a hóbaldogító nagy ígéreket, mikkel a lejárt nagyság csak amugy dobálózik. Ő már faluzhatik, az nem jelent semmit.

— Kézdii-Vásárhely város képviselőtestülete folyó hó 24-én ülést tartott, melyen a jövő városi tisztújításra összeállított szervezési szabályrendelet tárgyalta a megye által kitüntetett hiányok kiegészítése végett. A szabályrendelet kiegészítő visszaterjesztetni határozatott. 2. A legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállításával Jancsó Géza gyógyszerész, Kovács János földbírtokos és Kovács Ferenc gyógyszerész képviselők bizattak meg. 3. A kézdii-vásárhelyi „Rudolf”-kórház és „Stephanie”-menház részére 6—6 öl tűzifa adományoztatott, de oly feltétel mellett, hogy nevezett intézetek tartoznak beszállíttatni. 4. Polgármester betérjesztésére meghatározatott, hogy a saját szükségére leölt sertések számát az adómenyiség határozza meg, és pedig, a ki 5 frt adót fizet 1 drb, 5—10 frt adó után 2 drb, 10—20 frt adó után 3 drb, 20—30 frt után 4 drb, 30—40 frt után 6 drb, 40 frton felül 10 drb sertés díjmentes leölésére van igénye.

— Az Erdélyben felállítandó répacukorgyár tárgyában Bánffy Zs., Maros-Tordamegye főispánja, Maros-Vásárhelyt a megyeház nagytermében f. hó 23-ára értekezletet hívott össze, melyen Maros-Torda és Kis-Küküllő megyékből sok tekintélyes bírtokos jelent meg. Ott volt Alsóféhermegyéből Kemény főispán is, kit Tisza miniszterelnök a létesítendő répacukorgyár kivitelének eshető biztosításával bizott meg. Az értekezlet a Maros-Vásárhely és Csapó-Radnót közt létesítendő gyárat sürgősen felállítandónak határozta. Bánffy főispán aláírási ívet köröztetett, melyben az aláírók kötelezték magukat a cukorgyár számára 10 évig jegyzett belterületen cukorrépát termelni; a cukorrépa métermázsája 70 krnyi árban irányoztatott elő. A megkivántató 5000 holdból 2000-et Kis-Küküllőmegye bocsát rendelkezésre.

— A báró Kemény-család köszönete. Kemény Géza báró Potsa József háromszékvármegyei főispánhoz a következő köszönő sorokat küldötte: Boldog emlékü testvérem báró Kemény Gábor elhunyt alkalmából a Méltóságod fennhatósága alatt álló kézdii járás, a melynek a boldogult országgyűlési képviselője vala, a f. évi október hó 26-án Ajnácskőn történt temetésén diszes koszorút méltóztattott a ravatalra helyezni s ezzel az elhunyt iránti kegyeletének s családja iránti részvételének megkegyelmezést adott. Midőn e kegyességért magam — mint legidősb testvér, — agg édes anyának s egész családnak nevében hálás köszönetet nyilvánítnak, tisztelettel kérem Méltóságodat, kegyeskedjék e köszönetünket az illetőknek tudomására juttatni. Csekelaka, 1888. évi november 14-én. Br. Kemény Géza, s. k.

— Hymen. Vákar Ferencz gyergyószentmiklósi kereskedő esküvője Görög Katalin kisasszonnyal, özv. Görög Józsefné urnó leányával, Görög Joachim örm. szert. plebános kedves és művelt nővérel, folyó hó 27-én lesz. Allandó boldogságot kívánunk e frigvhez!

— Esküdtzéki tárgyalás volt folyó hó 21-én Kolozsvárt Magyar Mihály, az „Ellenzék” segéd-szerkesztője, emelt panaszt Korbuly József, az „Erdélyi Híradó” felelős szerkesztője ellen. A nyáron ugyanis az „Erdélyi Híradó”-ban egy tárcacikk jelent meg, melynek íróját az „Ellenzék” megtámadta. A támadás heves polemát szült, melynek folyamán az ellenfelek bővön szórták a sértéseket egymással szemben. A dologból sajtópör lett, mely azzal az eredménnyel végződött, hogy Korbuly József, az „Erdélyi Híradó” szerkesztője, fölmentetett a vád alól.

— Helyreigazítás. A „Kézdii-vásárhelyi kereskedőifjak társulata” közelebből rendezendő felolvasóestélyét nem e hó 26-án tartja meg, mint ez a „Székelyföld” közelebbi számában tévesen jelezve volt, hanem 25-én, azaz vasárnap.

Irodalom.

A „Házi Közlöny”-nek 21-ik száma ismét e vállalat életrevalóságáról tanuskodik. Eddig megjelent összes számai egész halmazát hozzák mindazon ismereteknek és tapasztalatoknak, melyeknek mindenki a társadalmi és családi nevelés, az egészség, táplálkozás, háztartás, gazdálkodás, a praktikus háztartási czikkeket ismertetése s számos egyéb közhasznú tudnivalók körül nagyon jó hasznát veheti. E kitűnő lapot jó lélekkel ajánlhatjuk. A „Házi Közlöny” megjelenik Aradon minden hó 5-én és 20-án Záray Ödön szerkesztése alatt s előfizetési ára egy évre 3 frt, félévre 1 frt 50 kr. Egy mutatóvényszám e lapból elégséges, hogy ennek közhasznú irányáról bárki is meggyőződhesse. Ily mutatóvényszámmal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

Uj könyvek. A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten ujjában megjelentek: Gyürki Antal. Kisbírtokosok kátéja, mely utmutatóul szolgál a kisbírtokosoknak: miként boldogulhatnak a mostani nyomasztó viszonyok között és mily módon juthatnak jóllethez. Ára füzve 60 kr. Szaniszló Albert Dr. Kártékony rovarok a mező- és kertgazdaságban. Praktikus gazdák és néptanítók, földműves- és vinczellériszok számára. Második javított és bővített kiadás. Ára füzve 50 kr.

Szemelvények Pázmány Péter műveiből, a „Tanulók olvasótára” 6-ik füzetének tartalma. Ezen jeles vállalatnak csak sikert kívánhatunk, mert programmjához híven olcsó iskolai és házi olvasmányokat nyújt a magyar klasszikusok jelesebbjeiből a tanuló ifjúságnak. Ugy az eddig megjelent mint az előtűnk fekvő füzet is csak bizonyoságát teszik, hogy a szerkesztők: Elischer József, dr. Jancsó Benedek és dr. Boross Gábor, irodalmi tanításukhoz még szükséges olvasmányok hiányát nagyon jól ismerik. Egyes füzet ára 20 kr. Megjelent és kapható Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udv. könyvkereskedésében Budapesten, Andrassy-ut 21. sz.

Megjelent „Az 1888. évi VII. t.-cz. az állategészségügy rendezéséről szóló törvény eredeti szövegével, magyarázattal és irománypéldákkal” című mű kiegészítő része: „Az 1888-ik évi okt. hó 15-én 40,000. sz. a. kiadott miniszteri rendelet az állategészségügyi törvény végrehajtása tárgyában magyarázattal és irománypéldákkal”; írta Kassay Adolf. Ára 50 kr. A két mű együtt véve 1 frt. Mind a két mű könnyen érthető modorban van írva, mi az állategészségügybeni eljárásnál igen nagy könnyebbséget fog nyújtani. Megrendelhető Hajós Ede könyvkiadóhivatalában Budapesten, IV. ker. Kálvin-tér 5. sz. alatt. Ezen törvény 1889. évi január hó 1-én lép életbe.

191-ik közlemény

a háromszékmezei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Ikafalva község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Kőküsi Sándor 30 kr, Tusa Gergely 10 kr, Dénes Károly-né, öz. Dénes Istvánné, Dezső József, Léva András, Fetés Pál 1—1 liter rozs, Pánczél Antalné 2 kr, Györgyjakab Ignác 2 kr, Dezső Mózes 1 l. törökbuza, Vargyasi Boldizsár 4 kr, Gál Mózesné 2 kr, Urszuj János 1/2 kupa törökbuza, Kériz Miklós feketeborsos árpa, Dombi József 2 kr, Mátyás Mózes, Bartos Bálint, Bartos Antal, Biró Pál, Dezső Pál 1—1. Dénes Péter, Mánási János, Dezső Antal 3—3 lit. árpa, Dénes András, Léva László, Mátis Rafael, Dezső László 2—2 liter, Fetés Domokos, Dénes Lajos, Mátis Károlyné, Mátis Gyárfás, Dombi István, Dénes Mózes 1—1 liter rozs, Dénes István 2 kr, Pánczél Károly 10 kr, Török Sándor 20 kr, Török Mózes 1 liter, Pánczél Beniaminné, Mátyás András 2—2 liter buza, Fetés András, Biró Aron, Fetés Zsigmond 1—1 liter, Dombi Beniam 2 liter, Biró András 1/2 l. árpa, Mátis Gergely 2 kupa aszalt szilva, Dénes Sándor 4 kupa borsó, Török Sándor 2 lit. gyümölcs és 14 liter pityóka, Szabó Lajos 2 lit. buza, Dénes József, né 1 kr, Mátis István 2 lit. árpa, Jancsó Józsefné 1 liter rozs és 1 l. árpa, Lukács András 4 kr, Dombi Domokosné 2 liter borsó s 1 liter paszuly, Kovács András 1 lit. árpa, Vargyasi Aronné 1 liter rozs, Kovács Mártonné 1 l. árpa, Mátyás Sámuel 1 liter rozs, Lukács Károly 2 liter rozs, Dombi Józsefné 1 liter rozs, Vargyasi István 4 kr, Dombi Mihály 4 kr, Orosz Márton 2 lit. rozs, Lukács Istvánné 1 liter árpa, Fetés Márton 2 liter paszuly, Török Károly 1 liter árpa.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.
Kézdi-Vásárhelyt, 1888.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

A közönség köréből.*

Nyilatkozat.

Kiss Gyula urnak a „Székelyföld” mult számában megjelent nyilatkozatára válaszem ez.

Kiss Gyula ur azt állítja, hogy engem nem sértett meg, s hogy ő a községi iskolában a vallást tanította s végül engemegész gorombán hazugnak nyilvánít.

A hazug címet ezennel visszautasítom, mert az senkit egy meg nem illet, mint őt, ki nyilatkozatában a legkézzelfoghatóbb hazugságokkal igyekezett az ügy valódi állását elferdíteni.

Hogy velem gorombáskodott, midőn a 40 frt tiszteletdíjt át akartam adni, bizonyíthatja Fejér Ignác tanár ur és Zsigmond György egyházi tanácsos ur, kik jelen voltak. Hogy vallást nem tanított, tudja az egész közönség s egy nyilatkozatában Kiss Gyula is elismerte. Tehát épen Kiss Gyula ur hazudott, nem én. K. Gy. ur nagylelkű akar lenni s azt mondja, hogy az őt illető hitoktatási díjt az orgona-igazításra ajándékozza. Ez nagyon szép, csak annyit tudok mondani, hogy ahhoz még más is hozzászól, mert úgy tudom, hogy a községi iskolai tanításért rendes díj nem jár; tehát nincsen mit elajándékozni. Ennyit mondhatok tudomásul vétel végett.

Jakabos Ágoston.

Szerkesztői izenet.

Tűbben. Erre a számrán későn érkezett, hanem jövőre adni fogjuk. Talán egy kissé mérges; czélszerűnek látnók fulánkját kiszedni.

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldött illeti. Szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Fogorvos

Perl József

American Dentist,

Amerikában kiképzett plombeur,

Kézdi-Vásárhelyre megérkezett és itt fog tartózkodni e hó 28-ig.

Rendel: JANCsó-szálloda I. szám.

FELHÍVÁS.

Mindazon idegen illetőségű, de Kézdi-Vásárhelyt tartózkodó hadköteles egyének, kik az 1869., 1868., 1867. és 1866. évben születtek, kötelezve vannak alólirt rendőrkapitányi hivatalnál, mint katonai-ügyosztálynál az összeírásai lajstromba leendő felvétel végett, a nélkül, hogy külön szóbeli vagy írásbeli felszólítást várnának, 30 nap alatt

személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni, mivel ellenkező esetben a mulasztás hátrányos következményeit az 1868. XL. t.-cz. 42. szakasza szerint maguknak tulajdoníthatják.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. november hó 24-én.

Dobay János,
rendőrkapitány.

Szám 4529. tkv.
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy selmeci Linder Katalin végrehajtható karatnai Babós Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 39 frt 50 kr tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén Karatna határában fekvő, a karatna—alfelvoláli 105. sz. tjkvben foglalt 301., 302., 303. hr. sz. 440 frt becsértékű ingatlan; a karatna—alfelvoláli 119. sz. tjkvben 5138/1. hr. sz. 9 frt becsértékű ingatlan; továbbá a karatna—alfelvoláli 1317. sz. tjkvben Voloncs Sándor és neje Lázár Mária tulajdonát képező 336. hr. sz. 9 frt becsértékű és az 1061. sz. tjkvben Kádár Mihály és neje Imre Mária tulajdonát képező 484/1. hr. sz. 44 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi december 5-ik napján d. e. 9 órakor Karatna község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírójá Kézdi-Vásárhelyt, 1888. évi szept. hó 15-én.

Vajna Gáspár,
kir. tviszki bíró.

Sz. 4533. tlkv.
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy szentkatolnai kiskoru Nyáguly Biri s társai végrehajthatóknak osdolai öz. Dénes Lajosné végrehajtást szenvedő elleni 122 frt 62 kr tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Osdola határában

fekvő, az osdolai 1609. sz. tjkvben 477. hr. sz. 400 frt, 2098. hr. sz. 82 frt, 4450. hr. sz. 132 frt, 5604. hr. sz. 8 frt, 6776/1. hr. sz. 39 frt, 6885/2., 6888. hr. sz. 20 frt, 6889. hr. sz. 5 frt, 7197. hr. sz. 28 frt, 7329., 7330. hr. sz. 6 frt, 8926. hr. sz. 31 frt, 9911. hr. sz. 13 frt, és 10305. hr. sz. 113 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi december hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Osdola községében a község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. évi 60-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság, 1888. szept. 15-én.

Vajna Gáspár,
kirendelt egyes bíró.

Sz. 4532. tkvi
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy nyujtódí Cseh Viktorné Baricz Irma végrehajtható k. martonosi Boros Mihályné Fülöp Borbára végrehajtást szenvedő elleni 47 frt 70 kr tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Martonos határában fekvő, a kézdimartonosi 327. sz. tjkvben 50., 51/1. hr. sz. 423 frt, 853. hr. sz. 8 frt, 1029., 1030. hr. sz. 17 frt, 1146. hr. sz. 29 frt, 1688. hr. sz. 33 frt, 1814. hr. sz. 14 frt, 1940. hr. sz. 7 frt, 2393. hr. sz. 2 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi december hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Kézdi-Martonos község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírójá Kézdi-Vásárhelyt, 1888. évi szept. hó 15-én.

Vajna Gáspár,
kir. tviszki bíró.

Csempe-kályhákat

és

CSEMPE-TAKARÉKTÜZHELYEKET,

melyek szállíthatók és keményen állók,

jótállással a legjobb fűtő- és főző-rendszer felől,

ajánl a legversenyképesebb árak mellett

Rhein Lajos

agyagáru-raktára, Brassó, széles-utca, 608. szám.

20 drb csempe-kályha és takaréktűzhely megtekintés végett állandóan fel van állítva.

4—4

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt,